e-Literar ing 48
CERCUL SCRIITORILOR INGINERI din A.G.I.R.
Supliment literar al revistei *UNIVERS INGINERESC* - Publicaţie trimestrială, Anul 12, Nr. 48 – 2025
„Universul este ciclic, omul, la fel; doar Dumnezeu ne vrea exponenţiali".
Nicolae VASILE – fondatorul publicaţiei

15 IANUARIE
ZIUA CULTURII NAŢIONALE

În ziua de **15 ianuarie 2025**, în sala mare AGIR, s-a desfăşurat **adunarea festivă** a celor două cercuri ale AGIR, *Cercul Scriitorilor Ingineri LITERAR ING şi Cercul Inginerilor Epigramişti ING-EPIGRAMA* pentru a sărbători

ZIUA CULTURII NAŢIONALE.

Deoarece ziua de 15 ianuarie coincide şi cu ziua de naştere a Poetului Naţional Mihai Eminescu, când se împlinesc 175 de ani de la naştere (1850), s-a adus un omagiu de recunoştinţă faţă de geniul său poetic, atât prin recitări din opera sa, cât şi prin creaţii originale ale participanţilor, dedicate Marelui Poet.

La acest moment solemn, au participat şi membrii simpatizanţi ai celor două cercuri literare, dar şi invitaţi de la alte cenacluri literare, asociaţii sau fundaţii culturale din Bucureşti şi din ţară: actori, interpreţi de muzică şi alţi invitaţi speciali, reprezentanţi ai culturii româneşti.

La prezidiul manifestării au luat loc: **Viorel MARTIN**, preşedintele celor două cercuri literare, **Florian Laurenţiu STOICA**, preşedintele Fundaţiei Literar -Istorice „Stoika", **Ionel MARIN**, preşedintele Asociaţiei Cultural -Umanitare *Bogdania*, **Corneliu CRISTESCU**, vicepreşedinte al cercului Literar Ing şi **George CORBU**, preşedintele Uniunii Epigramiştilor din România.

* **Florian Laurenţiu STOICA** a început prin a ura celor prezenţi un sincer *La mulţi ani cu sănătate!* Apoi a prezentat câteva aspecte ale activităţii sale culturale din ultimii 15 ani, în mod special despre fundaţia pe care o conduce, dar şi despre revista *Independenţa Română -Independenţa prin Cultură*, al cărei director este, despre care a spus că, din păcate, tirajul acesteia a scăzut de la 3000 de exemplare la doar 700, distribuţia fiind îngreunată de desfiinţarea RODIPET-ului, cu ani în urmă. O parte a activităţii sale a fost scrierea cărţilor care, în cea mai mare parte, poartă în titluri cuvântul *lumină*: *Lumini în umbră, Lumini pestriţe, Lumini în ultraviolet, Lumini abisale*. După cum se vede, poate fi considerat un ***scriitor al ... Luminii!*** În final, a citit poezia proprie: ***Români, apăraţi-vă ţara!***

* **Ionel Marin**, redactor-şef al revistei *Bogdania*, a spus, printre altele, că: *Eminescu ne-a învăţat ce înseamnă DORUL, de ţară, de oameni, de cultură*.
Eminescu, pe care îl omagiem astăzi, acest spirit tutelar al neamului, românul absolut, sau omul deplin al culturii române…Totodată, astăzi, când se împlinesc 175 de ani de la naştere, omagiem întreaga sa creaţie literară, dar şi jurnalistică, precum şi întreaga cultură română.
Admiraţie şi neuitare, preţuire şi iubire a tot ce este românesc. A fi român este o bucurie! Românul este o minune a istoriei şi toţi ar trebui să contribuim la renaşterea în lumină a României! Voi scrie în revista Bogdania *despre acest eveniment cultural deosebit.*
Am venit aici cu tot dragul şi dorul de dumneavoastră.
A iubi ţara, România, este un dar dumnezeiesc! La mulţi ani! Trăiască naţia română!

* **Corneliu ZEANA**, doctor cardiolog şi epigramist de frunte, a prezentat recentul său volum de epigrame, intitulat: *Epigrame şi fabulaţii*, din care a citit câteva:

- referitor la demografie:

Se nasc copii puţini în sat,
Iar grădiniţa e pe ducă,
Motivul: nu mai sunt berze în sat;
Deci, nu are cine să-i aducă!

- sau la propriul portret:

Îmi dau şi eu, desigur, seama,
C-ales-am bine meseria,
Căci tot ce stric cu epigrama,
Repar cu ... cardiologia!

* **Elena ARMENESCU**, tot medic de profesie, a citit finalul din *Scrisoarea I* şi poezia *La steaua care a răsărit*.

* tânărul licean, pe nume **Tudor Paul MARTIN STAN**, care s-a dovedit a fi nepotul lui Viorel MARTIN, a recitat poezia lui Eminescu, intitulată *Ce te legeni codrule*. Pentru debutul într-un cenaclu literar, a primit o *Diplomă de onoare*.

* *un prim moment muzical* a fost susţinut de **Vasile TOPÂRCEANU**, care ne-a încântat cu romanţa *Somnoroase păsărele*.

* **Constantin Nicolae GAVRILESCU** a recitat o poezie proprie, elaborată pe baza versurilor lui Eminescu, din care a rezultat că *Veronica şi Mihai au renunţat să mai fie nemuritori...*

* *Al doilea moment muzical* a fost susţinut de colegul **Ovidiu ŢUŢUIANU**, care a cântat la pian cunoscutele melodii *Sara pe deal* şi *Pe lângă plopii fără soţ*, iar în final, o melodie proprie pe versurile lui Eminescu, *Stelele-n cer!*

* **Doina GHIŢESCU** a recitat poeziile *La naşterea poetului Eminescu*, scrisă de Nicolae Rotaru şi *La fereastra neamului* de **Viorel Martin**, unde *Eminescu ne priveşte din înaltul templu-al său!*

* **George CORBU** a început prin a aminti că, după ultimele cercetări, adevărata zi de naştere a lui Eminescu este pe 20 decembrie 1949, iar adevăratul nume al poetului este **Mihail**, nu Mihai! A mai spus că se consideră fericit că a asistat în anul 2000 la un eveniment în care a fost prezentat volumul *Dulcea mea doamnă, Eminul meu iubit*, în care sunt cuprinse toate scrisorile lui Mihail Eminescu şi ale Veronicăi Micle. De asemenea, acesta a amintit că acţiunea de facsimilare a celor 38 de caiete ale lui Eminescu, care au generat 38 de volume, este de o valoare deosebită pentru cultura română. În acest cadru a adus mulţumiri lui Mircia Dumitrescu, un deosebit artist de facsimile.

Nicolae Iorga spunea că: ***orice rând trebuie păstrat de la Eminescu***, despre care a adăugat că: ***este expresia integrală a sufletului românesc!***

În final, George CORBU a recitat o poezie omagială închinată lui Eminescu.

* **Geo CĂLUGĂRU**, membru al Uniunii Scriitorilor şi al Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România, a pregătit un vast material intitulat: *Eminescu şi cultura indiană*, de unde a rezultat interesul deosebit al Poetului faţă de cultura indiană, în general, şi de poetul indian Rabintranath Tagore, în special. Vorbind despre preocupările filosofice ale lui Eminescu, afirmă că: ***Eminescu este o sinteză a lui Schopenhauer***!

* **Ioan RAŢIU,** care îl consideră pe Eminescu un adevărat vector al culturii române, a recitat o poezie proprie despre Eminescu, din care am reţinut:
Vino-n codru la izvoru.../.../Teiul încă mai suspină,/ Dintr-o dulce Bucovină/.../ Treziţi-vă la viaţă,/ Prin sânge curge libertatea...
* **Niculina MERCEANU**, jurnalist, membru al *Comitetului Român pentru Istoria şi Filosofia Ştiinţei şi Tehnicii* al Academiei Române, *Divizia de Istorie a Ştiinţei*, a citit poezia lui Eminescu, *Doina.*
* **Ovidiu CUREA** a citit un Poem, din care am reţinut: *Faceţi linişte în jur,/.../ Eminescu trece*, iar mai departe: *Cine a vorbit ruseşte?*

* **Nicuşor CONSTANTINESCU**, decanul nostru aflat la vârsta de 97 de ani, a amintit de un concurs de poezie la care a participat în anul 1989, la 100 de ani după Eminescu, la care a luat o menţiune cu poezia: *Dor de Eminescu*, pe care a citit-o, şi din care am reţinut:
De Eminescu mi se face dor în vremea înserării, Şi-atunci, eu merg în gând la marginea mării… A încheiat citându-l pe Călinescu, care a scris la final: *Astfel, se stinge cel mai mare poet al românilor*...

* **Dorel VIDRAŞCU** a început prin a spune: *Ce minune să sunteţi, ce minune că mai sunt şi eu aici*, parafrazându-l pe Nichita Stănescu, iar apoi: *România are 100 de poeţi buni, 50 foarte buni, 10 poeţi geniali şi un singur Eminescu...* După care a citat din poezia lui Grigore Vieru despre Eminescu: *La zidirea soarelui, se ştie,/ Cerul a muncit o veşnicie*...
* **Ioan GANEA-CHRISTU**, preşedintele Clubului Epigramiştilor "Cincinat Pavelescu" din Bucureşti, a citit o amintire uşor umoristică din şcoală, legată de ziua de 15 ianuarie şi un catren intitulat *Un fel de epitaf,* din care reiese că aici (la Cimitirul Bellu), Eminescu nu doar se odihneşte, ci "prin slova sa - veşnic trăieşte!"

* **Marin ALEXANDRU,** profesor la Universitatea din Chişinău, a salutat pe cei prezenţi cu: *La mulţi ani, din Basarabia*! Apoi a spus că în ultimii ani se ocupă de editarea de cărţi în limba română, pentru că, până în anul 1990, se editau doar în limba rusă şi a dat un exemplu de lucrare intitulată: *Eminesciana plastică*, cu un conţinut de 39 de picturi, ca pe o lucrare de referinţă. A menţionat că are şi colegi pasionaţi de literatură, printre care pictorul **Victor Cobzac**, din care a citit poezia: *Eminescu-i printre noi.* A încheiat cu informaţia că în Chişinău sunt două străzi, una *Eminescu*, iar alta *Veronica,* străzi care chiar se intersectează geografic!
* **Ovidiu ŢUŢUIANU** a recitat poezia sa, intitulată: *Limba română*, din care citäm: *Botezaţi copiii voştri/ Doar cu nume româneşti*, apoi: *Să păstrați nealterată/ Cea credință în Hristos/ Este lege-adevărată/ La români e un prinos!*
*** Grigore CURCANU**, președintele Asociației culturale, al Revistei și Cenaclului *Dor de infinit,* a adus un frumos omagiu Marelui Poet, citind poezia: *Te iubesc atât de mult, Emine!*
*** Liviu ZANFIRESCU**, scriitor și jurnalist, având în mână prețiosul volum POESII de Mihail Eminescu, ediția princeps, a citit din acesta poezia: *O, rămâi*.

* **Maria STURDZA CLOPOTARU**, cetăţean de onoare al comunei Stupca, comuna lui Ciprian Porumbescu, a recitat o poezie proprie, intitulată *Geniu sublim,* din care citäm: *Din sfera ta, aruncă peste Ţară/ Aripa de lumină protectoare,/ Invocă zeităţile*

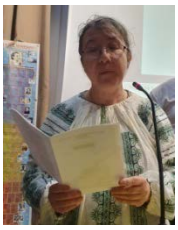
solare,/ Speranţa mântuirii să nu piară! După care, în amintirea unui eveniment organizat de Adrian Păunescu, a recitat cunoscuta poezie a lui Eminescu, intitulată: *Odă (în metru antic)*.

* A urmat apoi un alt *moment muzical*, în care **Ana-Maria CERCEL** a cântat *Noi suntem români,* la care au fost antrenaţi şi cei prezenţi. Au acompaniat la muzicuţă **Ion STANCIU** şi **Viorel MARTIN.**

* **Gheorghe MATEI** a prezentat şi de această dată patru postere elaborate după tehnica *săritura calului*, despre Eminescu, Iorga, Enescu şi Brâncuşi.

* *Momentul muzical* următor a fost susţinut de **Gheorghe CĂRBUNESCU**, cântăreţ de romanţe, care a prezentat un CD cu melodiile sale şi a cântat *O mamă, dulce mamă*, pe versurile lui Eminescu.

Au mai intervenit:

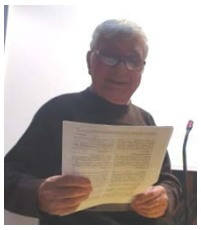
* **Ion FORCOŞ,** cooordonatorul Cenaclului bucureștean *Chipul cuvântului,* care, în semn de omagiu adus poetului nepereche, a citit poezii din creația proprie, din care am reţinut

Poeţii niciodată nu mor,
Poeţii se duc, dar nu mor;

* **Marilena CARAGHIAUR** a citit poezia proprie *La mormântul lui Mihai Eminescu;*

*** Gheorghe I. GHEORGHE** a citit o parodie după *Scrisoarea a II-a*;

* **Julian RADU** a prezentat o altă parodie, referitoare la unele probleme sociale actuale;

* **Ana-Maria CERCEL** a recitat poezia *Ce-ţi doresc eu ţie, dulce Românie*;

* **Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI** a revenit la cenaclul *Literar ing,* ploieşteancă fiind, cu o poezie proprie, din care am reţinut: *Nichita era printre degetele lui Eminescu!* ;

* **Corneliu Constantin CRISTESCU** a citit, pentru prima dată în cenaclu, un material despre sărbătoarea de astăzi, intitulat: *Ziua Culturii Naţionale şi Aniversarea lui Mihai Eminescu*, elaborat de Inteligenţa Artificială!;

* **George CORBU** a citit un rondel, intitulat *Eminescu este ţara,* de unde am reţinut: *Eminescu-i clar de lună şi se-aude la izvor/.../ Eminescu e cu noi, nu mai suntem noi cu el,/.../ Eminescu, şi noi ştim,/* ***Ai ajuns pseudonim,/ Al poporului român****!*

La final, moderatorul **Viorel MARTIN** a mulţumit tuturor pentru prezență și implicare în actul cultural și a redat un citat semnificativ, din Mircea Eliade: *Dacă poporul român dispare de pe fața pământului și rămâne o carte a lui Eminescu, lumea va ști cine au fost românii.*

A consemnat, ***Corneliu CRISTESCU,***
Foto: ***Ioan GANEA-CHRISTU***

Viorel MARTIN

La fereastra neamului

Cu copiii la fereastră, în sătucul românesc,
Ghemuit mă uit la fulgii care se rostogolesc.
Prăvăliți ca-ntr-o bulboană, fulgii cântă simfonii
Și trec veacurile-n goană și vecii după vecii.

Îmi apare un Luceafăr sus pe cer strălucinând
Ce pătrunde-adânc în lucruri și în casă și în gând.

Când se urcă-n veșnicie, arcuind spre Dumnezeu...
Eminescu ne privește din înaltul templu-al său.

Lângă el și Veronica șade-așa cum se cuvine
Și privește cum pe lume vreme trece, vreme vine.
Mai colo, bătrânul Creangă ne încântă cu povești,
Toate șotiile lumii s-au născut la Humulești.

Cu srisoarea cea pierdută vine și Caragiale
Cu o noapte furtunoasă, cu Mitici și mangafale.
Mai departe stă Enescu, o vioară și-un arcuș
La coloana infinită ridicată de Brâncuși.

Florile-au venit din crânguri și-au suit pe metereze,
Cu penelul lui de aur, Luchian să le picteze.
Toată nația română de tablouri se încântă
Și deasupra tuturora Ciprian balada cântă.

Cu copiii stă bunicu' la fereastră cu un gând:
- Astea-s neamurile noastre...
că mai vin din când în când!

Liviu ZANFIRESCU

DOAR BINELE

Opreşte-te puţin şi stai cu tine
Vorbeşte cu un vârstnic înţelept
Din bucurie şi plăceri reţine
Tot ce rămâne împlinit şi drept!

Gândeşte limpede, fii luminos,
Căderea este una trecătoare,
Ridică-te, închină-te pios,
Trăieşte-ţi viaţa, clipa următoare!

Poţi să te-nalţi, să treci de imediat,
Să vezi, să simţi dincolo de plăcere,
Fii de iubire privilegiat,
Nu judeca, Credinţa e-n tăcere...

Ne vindecăm firesc, rodind iubire,
Iar prin Credinţă Domnul întăreşte
Doar binele, ca semn sfânt de menire
A Înviere-i totul, deci iubeşte
Suprema clipă de întinerire!

***

Opreşte-te puţin şi stai cu tine
Gândeşte limpede, fii luminos,
Poţi să te-nalţi, cu binele pe bine
Şi prin iubire să trăieşti frumos,
Să vezi, să simţi minunile divine
În rugăciune cu Iisus Hristos!

Sofia DRAGU IVAN

Sub semnul unirii şi al unităţii de neam - 24 ianuarie 1859 -

Este nedrept ca acestui gest măreţ şi fără precedent în istorie să i se acorde grade de importanţă. Când într-un moment de graţie se hotărăşte unirea neamului sub o singură oblăduire, înseamnă că s-a auzit glasul străbunilor care nu s-au simţit niciodată despărţiţi, ci doar separaţi politic, efemer. Aveau şi avem aceleaşi datini, aceeaşi cultură, aceeaşi limbă, acelaşi pământ sfânt şi mai ales aceeaşi inimă română.

„Unirea, naţiunea a făcut-o!" Desigur, românii şi-au dorit ştergerea hotarelor, s-au bucurat când şi-au dat „mână cu mână", dar actul istoric al acestei năzuinţe şi făgăduinţe au făcut-o elitele vremii care au dovedit lumii şi lor însele forţă, curaj şi determinare.

La vremea înfăptuirii Unirii, cel mai greu a fost frângerea orgoliilor, moment în care mai marii vremii au cumpănit şi-au hotărât într-un fel care să răspundă năzuinţelor românilor şi vremurilor și nu doar intereselor marilor cancelarii. Și au reușit. Cu preţul unor renunţări, liderii moldoveni au înțeles imperativele momentului acceptând să cedeze unele privilegii provinciale spre a pecetlui Marele Act al Unirii celor două Principate, sub o singură domnie.

Fără gestul lor, măreţ şi înălţător, Marea Unire ar fi rămas doar întruchiparea unui vis.

Astăzi, geografic suntem în aceeaşi corabie danubiano-pontică pe valurile vremii, dar cât de uniţi mai suntem? Ne-am înstrăinat şi, din păcate, simțim tot mai puțin fiorul gliei natale, atrași obsesiv de mirajul unor orizonturi ale făgăduinței reale sau deșarte, dar dezrădăcinați. Ne-am risipit prin lume şi, deşi ne arde dorul de vatra străveche, rămânem încremeniţi "în proiect", aici și aiurea, fără o motivație, fără un crez național care să ne anime și să-l urmăm cu conștiința unei datorii prin vreme. Ne amintim la fiecare început de An că moldovenii cu căciulile pe frunte, în cojoace şi opinci au venit la Milcov cu grăbire şi s-au prins într-o horă a bucuriei cu fraţii lor munteni.

Şi parcă jertfa lor n-a fost de ajuns, încă se uită peste Prut, încă îşi frâng mâinile şi, cu ochii uscaţi de lacrimi, privesc la fraţii lor uitaţi şi îndureraţi de-a rămâne să trăiască „în pustiul singurătăţii". Un popor încercat, un popor cotropit şi lăsat în bătaia vânturilor să se răzvrătească, să se dezbine, dar să nu uite.

Şi totuşi, azi, „legaţi la ochi" ne încredem în străini, „batem palma" cu ei, le dăm pământul cu toate bogăţiile şi chiar puterea de-a hotărî în numele nostru. Şi când ne vom dezmetici, vom constata cu durere că suntem deja „ocupaţi". Unde ne sunt bărbaţii de stat, cu „osatură domnească", cu dragoste de pământul acestei ţări şi cu responsabilitate faţă de destinul românilor atât de greu încercaţi? Oare pe toţi i-a încăput pământul?

Oare când ne vom trezi, când nu vom mai uita că nimic în lumea asta nu este gratuit şi totul se plăteşte şi se dobândeşte cu nesfârșită trudă, cu spirit de sacrificiu şi cu nădejde în Dumnezeu?

Astăzi, mai mult ca oricând, avem nevoie de unitate spirituală care să ne redescopere ca popor dârz şi harnic, curajos şi de neclintit în crezul datoriei sale față de neam și țară. Este momentul regăsirii de sine și doar credința în noi, în destinul național și în Dumnezeu, ne poate reda vigoarea, întări voința și călăuzi pașii întru binele comun. Unirea-n cuget şi-n simţire, într-o singură fiinţă şi conştiinţă națională să ne fie voința și hotărârea de-a fi şi-a dăinui pe aceste meleaguri binecuvântate de Dumnezeu!

Hai, să dăm cu mână cu mână, să ne ascultăm freamătul inimii şi să înconjurăm hotarele ţării cu un lanţ de iubire frăţească, păstrându-ne bogăţiile şi sufletul nealterat de „modernismele" deșarte și superficiale ale unei lumi decadente, într-o tristă și de neoprit derivă. Să fie "sfârșitul istoriei"?

Să nu închidem porţile istoriei noastre şi să înţelegem că cine îşi uită istoria îşi ratează viitorul, pe care-l datorăm celor ce vin după noi. Să ne plecăm smeriți, cu umilință respectuoasă şi să ascultăm „glasul pământului" pentru a înţelege că avem un rost şi o responsabilitate care nu se prescriu. Pământul natal a fost dintotdeauna vatra, moștenirea și izvorul vitalității unui neam. El ne hrăneşte, ne ţine împreună şi constituie averea ce ne leagă şi dincolo de mormânt. Să ne trezim şi „cu grăbire" să ne prindem într-o horă a frăţiei până la hotare şi, ca un zid de netrecut în vremuri tulburi, să aducem prinos de dreptate, bunătate și credință. Doar uniți am reușit să fim și să durăm în istorie!

La mulţi ani români, oriunde vă aflaţi şi nu uitaţi: **suntem un popor, un neam, o ţară, ROMÂNIA!**

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Editorial

Progresul tehnologic și spiritualitatea

E deja vizibil, în ultimele decenii, mersul accelerat al tehnologiei. Unii hulesc acest lucru, poate și din cauză că nu mai reușesc să țină pasul cu ea, mai ales dacă ne referim la tehnologia informației sau, pe scurt, IT. Alții, însă, aflați la polul opus, dovedind mare dexteritate, se mișcă și ei la fel de rapid ca ea, jonglând cu noile telefoane mobile și/sau cu laptop-urile, pe care le schimbă cu nonșalanță, din ce în ce mai des.

Și toate-acestea formează deja o lume, cumva, aparte, fiecare generație, dar nu numai, chiar fiecare persoană situându-se pe un anumit nivel în ce privește capacitatea de utilizare a celor mai noi gadget-uri.

În acest context, scriitorii- ingineri ai Cercului „Literar ing" și ai Cercului „Ing Epigrama", care lucrează împreună și se susțin reciproc, se situează printre utilizatorii destul de experimentați ai calculatoarelor personale, acest lucru fiind și în ajutorul scrierii operelor proprii, dar și în sprijinul corespondenței cu alți autori, din toate cele patru zări ale lumii; în pas cu timpurile, adică.

Revenind la titlu, spiritualitatea sau partea din noi care aparține unei vieți spirituale, incluzând aici cultura, cu specificul ei, în principal, se dezvoltă și ea. Iar de multe ori, se bazează inclusiv pe evoluția celei dintâi anunțate în titlu, adică pe tehnologie, tocmai prin relaționarea între persoane având preocupări asemănătoare, dar care trăiesc, nu numai în apropiere, ci și la distanțe mari unele de altele.

Prin urmare, schimbul de idei se accelerează și el, rezultatele obținute putând fi dintre cele mai fructuoase - dacă vedem constant partea bună și optimistă a lucrurilor.

Păstrând ideea, impactul cultural al activității scriitorilor- ingineri și al prietenilor noștri invitați printre noi este deja vizibil crescător de niște ani buni. Pentru că, din anul 2013 și până acum, s-au creat multe cărți semnate de noi și multe numere ale revistelor la care am participat.

Această dezvoltare continuă se datorează, firește, și cititorilor noștri, dumneavoastră, celor care ne îmbărbătați și ne motivați să ne continuăm drumul. Iar cuvintele pe care unii ni le adresați, din când în când, ne ajută mai mult decât ar părea la prima vedere.

Și, dacă vreți, se poate sesiza o diferențiere fundamentală între tehnologie și spiritualitate, prima acționând în exteriorul ființei noastre, iar cealaltă la interior. Adică, prima se manifestă la nivel material, iar cealaltă la nivelul spiritului, vizibilitatea acțiunilor celor două fiind marcată exact de această separație dintre ele, de unde, poate, și viteza aparent mai mare tot în primul caz față de al doilea. Deci discuția, ajungând aici, e clar că se poate prelungi și v-o puteți însuși pentru reflexie, în timpul unor zile mai liniștite.

Dar prospețimea scriiturilor noastre vine îmbinând schimbările tuturor laturilor vieților noastre, influențate fiind unele de celelalte, la care se adaugă de-acum și schimbarea anotimpului, primăvara urmând să-și arate fața din ce în ce mai pregnant, cu fiecare zi care trece.

În aceste condiții, mie nu-mi mai rămâne decât să vă urez:

Primăvară minunată,
oameni buni,
iubitori de cultură!

Constantin Nicolae GAVRILESCU

Rondelul singurătății

Stau la cumpăna luminii,
Nu vor zorii să apară,
Mă privește țărmul mării
Unde valul se omoară.

Sus pe cer, lumina Lunii
A rămas iar singulară,
Stau la cumpăna luminii
Nu vor zorii să apară.

Singular, la malul mării,
Uit de tot ce mă-nconjoară.
Totuși, vreau din largul zării
Al meu soare să răsară.

Stau la cumpăna luminii,
Nu vor zorii să apară!

TIMPUL TACE, ÎNSĂ TRECE!

Rondel

Viața-i scurtă-n Univers,
Timpul tace, însă trece,
Destinul cu al său mers
Mă îndrumă și conduce.

Timpul însă, e pervers,
Nu vrea rănile să vindece,
Viața-i scurtă-n Univers,
Timpul tace, însă trece.

Vreau a ține un discurs:
Timpul face și desface
Drumul lui nu e și invers,
Nici al meu nu se întoarce.

Viața-i scurtă-n Univers,
Timpul tace, însă trece!

Corneliu CRISTESCU

ZIUA DE 8 MARTIE

Motto:
"Ziua de 8 martie înseamnă
iubire, recunoştinţă şi respect"
(Klaus Iohannis)

E viaţa rodul dragostei, se ştie,
Dintre un bărbat şi o femeie;
Noi recunoaştem, numai astăzi, fie,
Pentru bărbaţi, FEMEIA este CHEIE!
Femeilor ce ne-au adus pe lume,
Să fim noi azi, în viaţă, o fiinţă,
Le datorăm mai mult, anume:
Respect, iubire şi recunoştinţă!
Femeilor care ne-au însoţit destinul,
Şi chiar ne-au dăruit copii, e-n fire
Să le-oferim, în viaţă, tot deplinul:
Respect, recunoştinţă şi iubire!
Femeilor ce ne-nsoţesc în muncă,
Colegelor, le dăm din inima din piept,
O dragoste modestă şi adâncă,
Dar şi recunoştinţă, iubire şi respect!
De ziua tuturor femeilor din lume,
Femeilor din viaţa mea, v-arăt la toate,
Respect, recunoştinţă şi iubire, anume,
Dar gândul mi-e la ...**cele trei nepoate**!

•

Bărbaţilor, de Ziua Femeii
Bărbat eşti tu, cu Domnul te asameni,
Prin tine, Domnul a-nvăţat să facă oameni.
Dar s-a-ntrecut pe sine, găsind cheia;
Şi-a luat un ***Doctorat*** făcând ...*FEMEIA*!

/

Femeia -Dumnezeu pe pământ
Femeii i-a dat darul de-a crea, şi ea copii ne-aduce;
În faţa ei, bărbate, tu, în genunchi, să îţi faci cruce!
Femeia ascunde această taină a vieţii, care-i cheie;
Femeia, pentru tine, bărbate, este o *DUMNEZEE*!

/

Soţiei, mărţişor la 75 de ani
Ţi-am dăruit atunci, în studenţie,
Un mărţişor frumos ce-ţi plăcea ţie.
Şi-acuma, peste ani, mă dau cocoş;
Ca mărţişor, eu îţi ofer un ...MOŞ!

Adina
CRISTEA PALADA

Paris – FRANŢA

Acasă

Odată, când veneam acasă,
nu veneam cu mâinile goale,
aduceam o sacoșă mare, încăpătoare,
întotdeauna mama o umplea
și mereu mi se părea
că-i prea mică, prea pitică.
De aceea, la următoarea vizită,
veneam cu o sacoșă mai mare
și mai încăpătoare
și mama mi-o umplea
și tot nu ajungea.

Acum am venit acasă,
sacoșa mă însoțește,
aș spune mă urmărește,
dar nu reușesc s-o umplu
nici cu-n lucru foarte simplu,
atunci, la fiecare vizită
aduc o sacoșică mică,
din ce în ce mai mititică,
că poate așa s-ar umple ea cu ceva,
dar ea se-ncăpățânează,
răbdarea mi-o uzează,
tot deșartă e, e spartă?

Atunci îmi caut mama să mi-o-ncarce,
sigur știe ea ce-mi place:
un borcan cu a sa vorbă, ici o oală cu ciorbă,
o inimă caldă, doru-n ea se scaldă,
o boccea de brânză, un kilim pe pânză
și sticluțe pline cu zâmbete senine.
Dar mamă, nu te găsesc, unde-ai fi plecat?
voi, nu ați văzut un suflet curat?

De zile-ntregi te caut
pe ulița-ngustă, pe drumul spre vatră,
pe lângă izvor, la fereastra scundă,
ceea din pridvor.

De luni întregi te caut
pe cerul senin, pe raza din tindă,
prin lan cu măcriș și chiar prin tufăriș.

De ce n-apari pe prispă, oare te-am necăjit?
sacoșa nesătulă atât te-a răscolit?
n-o mai aduc, îți promit, îți promit, îți promit!
Apari-mi iar în ușă, cu iubirea ta în palmă,
cu privirea-ți blândă, cu mișcarea-ți calmă,
vino, te implor, mă topesc de dor!

De ani te tot caut, dar am obosit,
m-am oprit pe-o dală din cimitir să respir ...
și-aici te-am găsit!

Cornelia Violeta POPESCU

Kamikaze

Cu aripi smulse dintr-un brâu de raze,
Pe negândite, m-avântam înalt să zbor,
Departe de zile strânse în sobor.
Dar nu eram decât un kamikaze.

Deșerturi răscoleam visând la oaze,
Speram să-nfrâng și morile de vânt,
Mereu îmi luam un nou avânt.
Dar nu eram decât un kamikaze.

Treceam rapid prin numeroase faze
Să împlinesc tăcut ce-s eu datoare,
Schimbând prezentu-n cele viitoare.
Dar nu eram decât un kamikaze.

Și construiam avid atâtea baze,
Cu-a logicii valoare absolută,
Coloane înalțate în volută.
Dar nu eram decât un kamikaze.

Un *vânt divin* răsare printre raze,
Coboară-n gând, în suflet și-mi dă pace.
Prezentu-nvie-n lumile opace
Și-un drept la viață unui kamikaze.

Interviu-blitz, din 7 întrebări,

realizat de ***Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI,***

cu

Prof. dr. ing. Gheorghe ȚICLETE,
scriitor, jurnalist – membru U.Z.P.R. – și *constructor de emoții:*

„Am fost și am rămas un intolerant cu mine însumi, dar adesea prea indulgent și iertător cu cei din jurul meu.”

1) *Mihaela-Mariana Cazimirovici:* *Mai întâi, voi dezvălui de ce am accentuat, mai sus, cuvântul constructor: pentru că domeniul în care v-ați dezvoltat cariera a fost cel al construcțiilor. Și, oricât de contrastant ar părea, ați continuat, apoi, să construiți... emoții pentru cititori. Care-a fost declicul sau de unde și de când iubirea pentru cuvântul scris?*

Gheorghe Țiclete: Încă înainte de a merge în clasa I primară, văzându-i pe frații mei, elevi de liceu, cum învață, dar mai ales cum li se plimba mâna pe hârtia care le imortaliza mișcările pe care nu le înțelegeam, dintr-un imbold interior inexplicabil, încercam să-i imit... După ce am cunoscut acest miracol cu semnificații deosebite, tăblița și condeiul m-au fascinat și nu mă mai săturam „mâzgălind” și ștergând apoi ce „creasem cu litere albe”! Așa au trecut anii și când am devenit elev de liceu (respectiv la școala medie tehnică) la Cluj, colegele mă rugau să scriu câteva dedicații, pentru mărțișoarele ce le pregăteau pentru 1 martie, destinate băieților (așa cum se obișnuia).
Am devenit apoi corespondent voluntar la publicațiile pentru tineret („Luminița”, „Licurici”, „Scânteia tineretului”, „Urzica”), pentru ca, mai târziu, în anul II la facultate, împreună cu minunatul om (și el student tot la Politehnică) Romulus Rusan, care a devenit inginer- scriitor, să punem bazele primei publicații studențești din Cluj, „Politehnica”, în 1957, căreia i s-a permis apariția timp de aproape doi ani, ajungând până la nr. 15. În această publicație, mi-am făcut debutul prin schița „Două primăveri”, sub pseudonimul George T.

2) *MMC:* *Care sunt scriitorii dvs. preferați, ce v-au condus spre hotărîrea de a scrie articolele și cărțile dvs.?*

GȚ: Scriitorii preferați? Sunt mulți, foarte mulți, începând cu Amintirile lui Creangă, poeziile lui G. Coșbuc, V. Alecsandri, Gr. Alexandrescu, M. Eminescu, N. Bălcescu, V. Conta, P. Dimitriu, Onisifor Ghibu, O. Goga, B.P. Hasdeu, N. Iorga, T. Arghezi, M. Eliade, Elena Farago, Damian Stănoiu, Al. Odobescu, C-tin Rădulescu Motru, Liviu Rebreanu, M. Sadoveanu, Pamfil Șeicaru etc., etc.
Dintre cei străini: Edmondo De Amicis, Hector Malot, Cervantes, J. Verne, Voltaire, Zola, Stendhal, Sienkievici, Lev Tolstoi, R. Descartes, Daniel Defoe, Dumas (tată și fiu), V. Hugo, Flaubert, Balzac, Ovidiu, Seneca, Horațiu, Esop și încă mulți alții.

3) *MMC:* *Mă întorc, uneori, cu gândul la cartea dvs. „Lumea prin care am trecut”, publicată în anul 2016, cunoscând-o îndeaproape prin cronica literară pe care am scris-o, dar, mai ales, pentru caracterul ei, dincolo de cel memorialistic, profund emoțional. Și aș insista asupra eseurilor precum „Calm și răbdător” sau „Pentru a reuși ai nevoie de educație și de încredere în tine (Reflecții*

zbuciumate)". Cum se văd lucrurile acum, prin prisma sfaturilor date atunci? Ce s-a schimbat și ce se poate adăuga?

GȚ: „Lumea prin care am trecut"? Te impresionează dându-ți emoții, bucurii și suferințe... pe care nu le poți ușor uita!
M-ați provocat, deci trebuie să fiu calm și răbdător, pentru a parcurge acest traseu meandric, cu nenumărate obstacole, pe care a trebuit și va trebui să-l parcurg, până la final, când Dumnezeu îmi va îngădui... Cred, în continuare, că cel care reușește să depășească un obstacol va avea și răgazul pentru a-și continua drumul vieții sale. Nu graba, pripeala și nerăbdarea te vor călăuzi, ci puterea de a rezista „intemperiilor" de fiecare zi...
De aceea, așa cum am spus. Trebuie să ai încredere în tine însuți și să lupți cu tine însuți, fără odihnă, devenind, astfel, și pentru alții un exemplu.

4) *MMC:* *Sunteți, de ani de zile, un participant activ la Cercul scriitorilor-ingineri „Literar ing", dar și în cadrul altor grupări literare sau evenimente culturale. Unde se află sursa acestei puteri de a munci și de a explora și alte direcții creatoare, după realizările majore, de cadru univeristar într-un domeniu tehnic?*

GȚ: Am fost și am rămas un intolerant cu mine însumi, dar adesea prea indulgent și iertător cu cei din jurul meu. Am avut și păstrez în continuare, un îndemn inscripționat pe tabloul de absolvent al Școlii Medii Tehnice de Construcții din CLUJ: „Învinge-n viață orice val, Spre propășirea țării tale! Pe culmi în sus spre ideal, Să se îndrepte a ta cale." Am căutat să urmez îndemul profesorilor mei din școală, în mod deosebit al celor ce nu-i pot uita: Emil Leheneanu, Gheorghe Pop, Ioan Damin, Claudia Barbura.

5) *MMC:* *Vă rog să descrieți, pe scurt, pentru cititorii noștri, modul în care se poate construi o carieră de succes, sporind puterea de creație pe care o avem fiecare dintre noi.*

GȚ: Numai printr-o muncă perseverentă continuă. Din păcate, astăzi, cariera de succes, pentru mulți, se reduce la a câștiga și agonisi cât mai mult, fără a lua în seamă aspectul cinstei, adevărului și al dreptății. Eu am fost și am rămas un visător depășit, care crede că doar munca cinstită și creatoare va conduce societatea pe un drum al progresului omenirii...

6) *MMC:* *Ca ajutor sau susținere pentru cei mai tineri decât noi, ce le puteți spune că vă motivează, răspândind îndoielile inerente începutului?*

GȚ: Odată cu terminarea studiilor pentru însușirea unei profesii, te-ai înrolat devenind un luptător pentru perfecționare și creativitate. Înlătură superficialitatea și dezordinea, în tot ceea ce faci. Chiar dacă te-ai îndoit, acum poți înțelege, că, într-adevăr, baza pregătirii tale a început în perioada școlii și a studiilor profesionale. Prin lectură ți-ai conturat o cultură generală și ai început să-ți cauți propria cale.
La acest edificiu au contribuit, la început, părinții și, în continuare, profesorii, care ți-au arătat că, în viață, totul trebuie făcut cu multă chibzuință... Nu-i ignorați!

7) *MMC:* *La ce lucrați acum și ce mai proiectați în continuare?*

GȚ: Greu de răspuns, căci n-am scăpat de consultațiile (uneori, foarte delicate), foștilor studenți, atunci când sunt în impas, când încerc să-i ajut și să-i sfătuiesc, pentru a nu se lăsa învinși...
Continui să colaborez la diverse reviste de cultură, atât cât îmi permite povara anilor, și chiar să visez la un viitor volum!
Dar oricât de lungă-ar fi viața, este totuși mult prea scurtă, pentru a realiza ce ai vrea sau ai sperat crezând că vei putea...

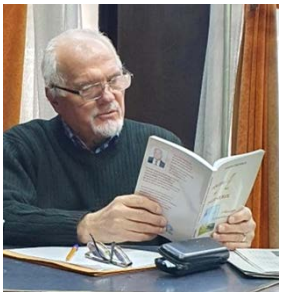
Cronica întâlnirii din 19 februarie

Întâlnirea a avut loc sub auspiciile unei ierni grele şi geroase în Bucureşti, care a făcut ca prezenţa să fie redusă, doar 12 participanţi. Tema principală a fost dedicată Zilei Naţionale Constantin Brâncuşi.
*** Viorel MARTIN**, preşedintele Cercului, a moderat împreună cu fostul ambasador **Ovidiu M. CUREA**, participant aici în calitate de scriitor.

Pentru început, s-a discutat despre *pleonasme,* despre evitarea lor, dar şi despre situaţii în care acestea pot fi acceptate şi s-a dat exemplul din *Luceafărul* lui Mihai Eminescu: *Cobori în jos, Luceafăr blînd....*
* **Florin GRIGORIU**, poet, prozator, epigramist şi critic literar, a menţionat că **19 februarie**, este **ziua de naştere** a marelui sculptor român **Constantin Brâncuşi** (**1876 - 1957**). Cu această ocazie, a ţinut să facă şi câteva precizări privind **denumirile originare** ale elementelor componente din ansamblul sculptural de la Târgu Jiu. Astfel, întreg ansamblul sculptural, care a fost dedicat eroilor români din Primul Război Mondial, s-a numit ***Ansamblul recunoştinţei***. *Coloana* lui Brâncuşi, la început, s-a numit ***Coloana recunoştinţei***. Ulterior au apărut şi denumirile de *Coloana fără de sfârşit* şi, respectiv, *Coloana infinitului*. *Masa tăcerii* s-ar fi numit ***Masa Armoniei***, iar *Poarta sărutului* s-a numit ***Poarta trecerii ...dincolo***! Noi îl ştim pe Brâncuşi ca fiind ...sculptor, dar a fost şi **scriitor**, în special *de ...aforisme*. Iată câteva exemple: *Când ai uitat că eşti copil, eşti mort de mult!* Sau: *Lucrurile nu sunt greu de făcut, greu este să te pui în situaţia de a face!* Iar mai departe, ca replică dată unui vizitator al unei expoziţii, care nu prea înţelegea despre ce reprezenta un exponat, Brâncuşi i-ar fi zis: *Priveşte până când vei vedea...!*
* **Cornelia Violeta POPESCU**, poetă şi membră în colectivul de redacţie la revistei Cercului *LITERAR ING*, a adăugat la cele precizate anterior chiar propria apreciere a lui Brâncuşi asupra Coloanei sale infinite, exprimată, pe când era la Paris, direct în limba franceză: <mes cololonnes infinites>. Adică, nu cu sensul de infinite, ci cu sensul de încă nedesăvârșite, neterminate ca proiect, concepție care s-a manifestat în variante succesive, culminând cu monumentul de la Târgu Jiu. A mai intervenit cu încă un amănunt important, poate mai puțin cunoscut, referitor la formarea spirituală a marelui sculptor, din perioada studenţiei la Belle- Arte din București, când a cântat în corul *Bisericii Mavrogheni* (str. Monetăriei, București), de lângă Muzeul Ţăranului Român, fapt amintit pe plăcuța memorială a bisericii și lăsat istoriei printr-un bust al sculptorului, înălțat chiar în dreapta intrării în lăcașul sfânt. În final, a recitat poezia proprie, închinată lui Brâncuşi, intitulată *Al patrulea mag*.
* **Liviu ZANFIRESCU**, considerând că iarna a şi trecut, a citit poezia: *Leitmotiv de primăvară* şi o poezie din alt autor, pe care nu-l numeşte: *Mie nu-mi lipseşte nimic*…

* **Constantin GAVRILESCU** a citit poeziile: *Iarna e iarnă*, *Prin imensa galaxie* şi *Lângă-n vârstă am pus un an...* din noul volum pe care îl pregăteşte pentru tipar.
* **Corneliu CRISTESCU** a recitat o poezie proprie despre Constantin Brâncuşi, intitulată *Brâncuşi-dava*, scrisă în anul 1976, când se aniversau **100 de ani de la naşterea marelui sculptor**. Poezia asimilează complexul sculptural al lui Brâncuşi cu o cetate ...dacică şi se încheie astfel: *Inima-şi tresaltă, parcă,/ Cum pe mare saltă nava,/ Când te-apropii de cetate,/ Cetatea Brâncuşi-dava!*

* **Ioan GANEA-CHRISTU**, redactor-şef la revista *LITERAR ING*, cunoscut şi ca autor de proză scurtă şi umoristică, a citit una hazlie, intitulată: *Un revelion de pomină!*
* **Ovidiu M. CUREA**, inginer de formaţie, dar şi absolvent al unei facultăţi de comerţ exterior, precum şi al unor cursuri de diplomaţie şi fost ambasador în mai multe ţări din America de Sud, a publicat peste 200 de articole, 4 cărţi, având încă 2 cărţi în curs de apariţie. Membru al *Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România*, şi-a încheiat intervenţia prin recitarea unei frumoase poezii proprii, intitulată: *Ne aşteaptă Ţara!*
* **Viorel MARTIN**, membru al *Uniunii Scriitorilor din România*, a citit din cartea sa, *Memoria Clipei,* o povestire din război, despre tatăl său, participant la luptele de la Cotul Donului, impresionând asistenţa... În final, a menţionat că a aflat că celebrul *Gânditor de la Hamangia*, dar şi soţia sa, replica feminină, se află într-un muzeu din Danemarca şi, Doamne fereşte!, să dispară...
* **Maria MUNTEANU**, un talent popular cu o memorie deosebită, care nu vine niciodată cu ceva scris, a recitat o poezie patriotică, din care reiese faptul că: *Nu sunt nici tătari, nici huni,/ Românii sunt oameni buni!*
*** Constantin GAVRILESCU,** în a doua sa intervenţie, a recitat poeziile: *O zi ferice de iubire* şi *Pentru al nostru neam*.
* **Florin GRIGORIU** a mai citit câteva epigrame din creaţiile lui Gheorghe Zarafu şi ale lui Păstorel Teodoreanu, creaţii care au înviorat atmosfera rece din sală.
* **Milen BADRALEXI**, publicistă, traducătoare și poetă prolifică, a prezentat câteva creaţii din cartea *SURÂSUL LUI IANIS – antologie lirică* şi a făcut câteva comentarii despre biografia lui Brâncuşi.

* **Viorel MARTIN a** recitat alte epigrame de-ale lui Zarafu şi George Petrone.
*** Corneliu CRISTESCU**, în a doua sa intervenţie, şi-a prezentat recenta carte, intitulată **Istoria versificată a lui Mihai-Voievod Viteazul**, Editura SUD, din Bolintin Vale. Cartea are, pe coperta I, portretul lul Mihai Viteazul, iar pe coperta a IV-a, sculptura ecvestră a lui Mihai Viteazul, din Bucureşti, ambele lucrări aparţinând celebrului artist plastic **Valentin Tănase**, directorul ***Studioului de Arte Plastice al Armatei Române***.
* **Viorel MARTIN** a mai recitat poezia *Eu sunt român şi ţin cu neamul meu*, după care a povestit că, în satul lui Ciprian Porumbescu, unde doamna Maria Sturdza CLOPOTARU este *Cetăţean de Onoare*, există un monument al *Eroului Necunoscut.* Ocazia de a fi martor la vizitarea acestuia de către o clasă de elevi i-a inspirat poezia intitulată *Eroului Necunoscut*.
* **Ovidiu M. CUREA** a precizat că monumentele apărute în satele româneşti, după Primul Război Mondial, au fost făcute cu bani de la germani, în contul datoriilor de război, în situaţia de învinşi...
* **Liviu ZANFIRESCU** a recitat, cu talent şi patos, poezia patriotică a lui Eugen Frunză, intitulată *Pământul acesta*, care a emoţionat întreaga sală.
* **Ioan GANEA-CHRISTU** a mai citit o proză scurtă cu titlul *Atenţie, vin ploşniţele!*, povestire care a amuzat încă o dată asistenţa, chiar dacă a produs oarece furnicături şi comentarii dulci-amare...

În final, **Viorel MARTIN** a pus întrebarea: *Cum consideraţi că ar fi bine să continuăm lucrările*? *Să ascultăm şi să ... aplaudăm, sau să facem observaţii şi critică la textele citite*? Părerile au fost împărţite, ambele variante având unele neajunsuri. Deocamdată *a rămas ca în gară*...

A consemnat **Corneliu CRISTESCU**
Foto: **Ioan GANEA-CHRISTU**

Cronica întâlnirii din 5 martie

La evenimentul dedicat
Zilei Internaţionale a Femeii
au participat membri ai *Cercului Scriitorilor Ingineri* - ***Literar Ing****, Cercului Inginerilor Epigramişti* - ***Ing Epigrama*** *şi numeroşi invitaţi ai acestora.*

La prezidiu, domnul preşedinte **Viorel MARTIN** a invitat doamnele: **Doina BÂRCĂ, Crina DECUSARĂ-BOCŞAN** şi **Silvia Elena SĂRACU**, precum şi pe domnul **Corneliu CRISTESCU**, vicepreşedintele *Cercului Scriitorilor Ingineri*.

*** Viorel MARTIN** a recitat, pentru început, o poezie proprie, intitulată *Catifelatele comori*.

* **Nicuşor CONSTANTINESCU**, decanul nostru de vârstă (97 de ani!) a recitat poeziile *O mamă, dulce mamă*, de Mihail Eminescu şi *Mamă,* de Virgil Carianopol, a citat din Grigore Vieru, Esenin, încheindu-şi recitalul cu o epigramă electorală, în urma căreia **Viorel MARTIN** a recitat două epigrame semnate - George Petrone.

* **Doina BÂRCĂ**, a recitat din recentul său volum intitulat *Simfonia gândurilor mele*, poezia *Pentru mama* şi o poezie pentru copii.

* **Crina DECUSARĂ-BOCŞAN**, profesor universitar, președinta Asociaţiei culturale UNESCO „Iulia Haşdeu”, unde a abordat tema *Destine de femei*, a început prin a felicita organizatorii pentru acest eveniment şi a spus că la grădiniţă se sădeşte *sămânţa recunoştinţei* pentru mame, dar copiii vor înţelege cu adevărat abia pe la 30- 40 de ani. Apoi a recitat o epigramă, cu toate că după opinia sa, epigrama n-ar mai fi ce a fost odată, dar se simte onorată pentru participare, „întrucât pentru noi, cei de aici: *Cuvântul este religia noastră!”*

* **Viorel MARTIN** a intervenit cu epigrama:

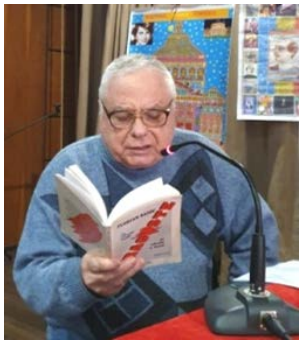
Mă-ntrebă un negustor:
- Cam cât iei pe-o epigramă?
- Drept să spun, mulțumitor:
Două–njurături de mamă!

* **Marilena CARAGHIAUR**, scriitoare şi actriţă, a citit poeziile: *Reflecţie* şi *Culegere*.

* **Florin GRIGORIU** a citit o poezie-manifest, apoi poezia: *Sunt un câine*.

* **Liviu ZANFIRESCU**, poet şi epigramist, a recitat o poezie de G. Zarafu şi una proprie, cu titlul *Colier de muguri pentru mama*.

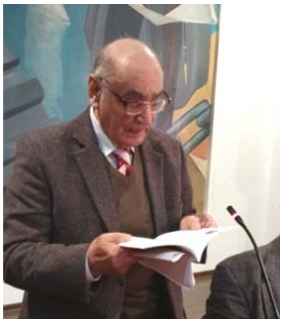

* **Silvia Elena SĂRACU** a citit o poezie în două părţi: prima, *Jurământ*, scrisă de soţul său, înainte de căsătorie, într-un volum de poezii cu desene, iar a doua: *De ce, de ce*?
* **Grigore CURCANU**, de la revista *Dor de infinit*, a recitat o *Poezie de Ziua Femeii*.
* **Ovidiu ŢUŢUIANU** a recitat câteva epigrame: *Atenţie la stat* (*...cel cu statuia nudă,/ Care ia, nu dă!*), *Adevărul despre proşti* (*Cu toţii sunt adevăraţi*....) şi *Şahul la români* (*Muncesc pionii,/ Dar îi conduc nebunii*...)

* **Mircea VIZINEANU**, doctor inginer de la Iaşi, a prezentat două obiective pe care le va realiza prin AGIR: primul este realizarea unui *Muzeu al Ciberneticii*, pentru că la baza acestei ştiinţe stă lucrarea lui **Ştefan Odobleja**, iar al doilea este realizarea unei construcţii/monument care să simbolizeze pe **Eminescu**, amplasată în faţa ***Catedralei Neamului***, acum în finalizare.
A urmat **un intermezo muzical** cu pianistul **Ovidiu ŢUŢUIANU**, care a interpretat o melodie proprie de *Ziua femeii*, precum şi două melodii cunoscute, pe versuri de Mihai Eminescu, iar la final, valsul lui Iosif Ivanovici, *Valurile Dunării* şi tangoul *Zaraza.*

* **Marilena DUMITRESCU-ENESCU**, poeta de la Cenaclul *Dor de Infinit*, a citit poeziile *Femeia şi Viaţa*.

* **Ovidiu CUREA**, după o proză scurtă dedicată zilei sărbătorite, intitulată *Inegalitatea femeii cu bărbatul*, o parabolă de unde rezultă că bărbatul nu are calităţile femeii, a citit două poezii: *De mână* şi *Liliac din nou*.

* **Valentin RĂDULESCU**, după salutul adecvat: *Sărut mâna, Doamnelor!*, a recunoscut că nu a prea scris poezii despre femei deoarece *încă nu ştie ce este femeia*. Dar pentru dumnealui, ***Femeia este o idee***, mai bine-zis, ***O idee goală în baie***, cum este titlul volumului de poezii, pe care l-a prezentat asistenţei şi din care a citit una din creaţiile sale.
* **Viorel MARTIN** a mai citit o poezie proprie intitulată *Cartea de catifea*.
* **Petrache ZAHARIA** a citit o poezie despre farfurii şi câteva epigrame despre inventatori, stârnindu-l pe Viorel MARTIN să completeze cu epigrama sa, *Coautor la invenţii*.

* **Ion STANCIU** a recitat epigramele: *Dilemă, Practică, Instabilă* şi *Politicienală*.
Al doilea moment muzical, susţinut de violonista **Ileana IONEŞTI**, *concert-maister* în *Orchestra Inginerilor* şi tânăra flautistă **Irina NANEŞ**, care au interpretat: *Anotimpurile: Iarna* şi *Primăvara,* de Antonio Vivaldi, apoi, *Hora mărţişorului*, de Grigoraş Dinicu, iar în final, cunoscuta *Baladă* a lui Ciprian Porumbescu.

* **Maria STURDZA CLOPOTARU** a recitat câteva poezii: *La Stupca, Lumină blajină*, *Misterioasa Doamnă* şi *Trandafirul*.
*** Corneliu CRISTESCU** a recitat o poezie dedicată femeilor, intitulată *De 8 Martie*, precum şi trei epigrame: *Bărbaţilor, de Ziua femeii*, *Femeia -Dumnezeu pe pământ* şi *Soţiei, mărţişor la 75 de ani.*

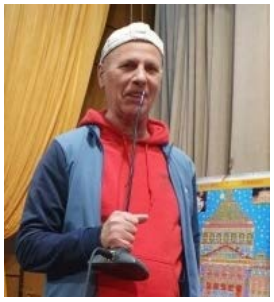

* **Constantin GAVRILESCU** a recitat două poeme: *Ah, femeie* şi *Fetelor, de mărţişor.*
* **Viorel MARTIN** a recitat poezia *Tuturor Doamnelor*.
* **Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI** a recitat poeziile proprii: *Şi iar* şi *Nu te mai joci*.

* **Raluca Elena BĂRBULESCU** a cântat cunoscuta melodie *Te iubesc*, în limba franceză, cu acompaniament pe telefon.
* **Julian RADU** a povestit că prin anul 1972 a găsit un ziar, de unde a preluat două poezii. Din una dintre ele, despre care, de curând, a aflat că este a lui Traian Demetrescu, a citat: *Deunăzi, pe la o masă,/ Am întâlnit un vechi amic,/ L-am întrebat: Pentru cine trăieşti?/ ... / Şi mi-a răspuns: Pentru-o FEMEIE!.*

* **Marius DRĂGULINESCU** a citat dintr-o poezie de Nicolae Panait: *De nu ar exista femeia,/ Nici noi toţi n-am exista,/ Nimic n-ar fi din ce trăim:/ Nici tu, nici eu nu vieţuim* (citat aproximativ). Dovedind că are şi alte talente, a cântat la nai melodiile: *Bade, pălărie nouă* şi *Vino şi tu pe ţărmul drag al ţării mele*, iar la muzicuţă: *Te voi răpi la noapte, să ştii, iubita mea*...
* **Gheorghe MATEI** a prezentat cinci postere realizate în tehnica *săritura calului*, cu scriitori români născuţi în luna martie: Nichita Stănescu, Alexandru Macedonski, Elena Farago, Ion Creangă şi George Topârceanu.

A consemnat, **Corneliu CRISTESCU**
Foto: **Ioan GANEA-CHRISTU**

Martie

Cronica întâlnirii din 19 martie

La deschiderea întâlnirii, la care au participat doar 9 membri ai cercului, conducătorul cercului și moderatorul ședinței, ing. **Viorel MARTIN,** a adus la cunoștința participanților unele informații de interes general.

Pentru început i s-a dat cuvântul singurei persoane feminine prezente, **Cornelia Violeta POPESCU**, membră în colectivul de redacție al suplimentului „Literar ing" care a citit, cu emoție în glas, două poezii închinate memoriei tatălui său, participant la cea de a doua conflagrație mondială: „Bocancii de război" și „Kamikaze" (vezi pag. 9).

În continuare, **Valentin RĂDULESCU**, subliniind rolul corectiv-educativ al cenaclului nostru, a dat citire poeziilor: „Chemare" și „La drumul mare".

Ionel SIMA-Ştefeşti a recitat poeziile proprii: „Poteca", „Cuget poetic", „Să fiu!" și „Puterea cântului".

Florin GRIGORIU a citat sintetic din creații literare ale unor scriitori consacrați tipărite în diverse publicații: Octavian GOGA - „Ne învață Mărășești" (proză) și „Ciorile" (poezie); „Poetul național (Mihai EMINESCU) pe muzica lui Carol Anton DECKER (1857-1908)" (cel care a compus, printre altele, melodiile: „Și dacă ramuri bat în geam" și „De ce nu-mi vii?") în revista „România Pitorească"; Ion Luca CARAGIALE - „Cugetare" (în revista „Epigrama" Nr. 111, martie 2025). Apoi a informat pe cei prezenți asupra evenimentului-spectacol desfășurat la Casa de Cultură „Friedrich Schiller" din Capitală în ziua de 15 februarie a.c. (sub egida Editurii „Izvorul Cuvântului"), unde a prezentat mai multe poezii închinate lui Mihai EMINESCU, printre care: „Din viața poetului", „Actualul despre Eminescu", „Arestatul din 1883" şi „Bărbatul". De menționat că la evenimentul respectiv a fost invitat și autorul acestei cronici care a interpretat, la pian, melodii pe versuri eminesciene.

Venind vorba despre revista „Epigrama", **Viorel MARTIN** a depănat unele amintiri legate de istoria acestei publicații și a recitat o epigramă de Virgiliu SLĂVESCU, directorul fondator de la care a preluat ștafeta conducerii la seria nouă a publicației, ajunsă în prezent la anul XXXIII !

Ovidiu ȚUȚUIANU a anunțat că a participat în ziua de 19 februarie a.c. la sărbătorirea a 60 de ani de la absolvirea Institutului Politehnic București (Facultatea de Energetică) și s-a bucurat de prezența la ședința de azi a lui Lucian GRUIA, unul dintre veteranii cercului „Literar ing". Mai departe, a dat citire poeziei dedicate evenimentului aniversar, intitulată „Gaudeamus igitur/ Așadar să ne bucurăm - 60!". Iar pentru „a îmbina teoria cu practica", a interpretat la pianul din sală celebrul imn studențesc.

Lucian GRUIA, scriitor și critic literar (autor a 24 de volume) provenit tot din tagma inginerilor, ne-a amuzat cu una dintre spumoasele sale poezii, „Pisicile mele negre".

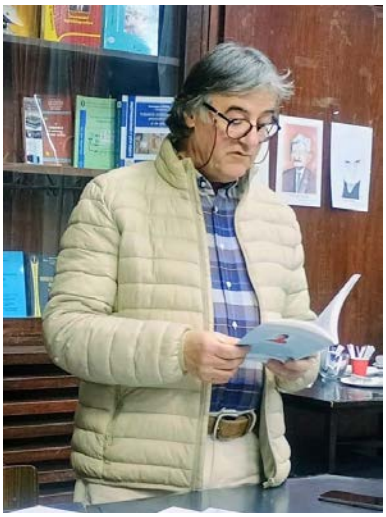
Corneliu CRISTESCU a completat prezentarea colegului Lucian GRUIA și a recitat poezia proprie „Omule, destinul tău!".

Viorel MARTIN a mai recitat din creațile proprii în versuri „Iarbă de leac" și „Descântecul apei".

La finalul întâlnirii, **Ioan GANEA-CHRISTU** ne-a delectat cu proza scurtă „Porumbelul".

Desigur că pe parcursul întâlnirii s-au făcut mai multe fotografii, iar la sfârșit, tradiționala poză de grup:

A consemnat **Ovidiu ȚUȚUIANU**
Foto: **Ionel SIMA-Ştefești**

Nicu DOFTOREANU

TANGOU DELICAT

Motto:
Ca o piesă de teatru, așa este viața:
nu interesează cât de mult a ținut,
ci cât de frumos s-a desfășurat.
Lucius Annaeus Seneca
(Seneca cel Tânăr, n.cca. 4 î.Hr. – d. 65)

Cine nu e însurat
Sau recent a divorțat,
Constată că greutatea
O dă doar...
SINGURĂTATEA!

Timpul e misterios
Iar noi nu-l luăm în serios
Decât după ce-a trecut
Și-n bătrâni ne-a prefăcut.
Regretele sunt târzii
Să redevenim copii
Când crezi că totu-i uitat,
Că durerea te-a lăsat
Tot ce te-a dezamăgit
Se răzbună înzecit
Și devii nefericit
De viață dezamăgit
Suntem singuri, depășiți
De copii înlocuiți
Cu mormanele de biți.

Când viața o ia la vale
Nu-i mai stă nimeni în cale
Așa că să-i punem frână
Și să trăim împreună.
Nu te lăsa amăgit
De cei ce au reușit
Să rămână fără **EA.**
Căsnicia nu e rea

Florin GRIGORIU

Abecedarul poetic

Arma cuvântului
Binele pământului,
Credința neamului
Dreptatea ramului.

Efortul pazei curente
Fluviul științei vigilente
Gândul trăirii în obicei
Hotarul – primul bordei.

Iuțeală riposte săgeții
Înfruntarea lupilor, geții…
Jocul horei, har de unire!
Kirie eleison, mulțumire!

Mare lumină,
Neamul, taină divină.
Olar, tâmplar, fierar,
Pielar, pândar, pietrar…

Rotar, rindea,
Strălucire de stea.
Șuier, nai, șopot, șoptire
Tinerețe, studiu, iubire.

Țâțână a lumii, țuguire,
Umăr și urmă, ursire,
Văz și duh, vale, deal
Zăvor, zimbru, za, ideal.

Mihai HORGA

METALURGIA CUVINTELOR

Nu sunt poet, nici nu cutez
În stihuri
Cuvinte aşez
Sunt metalurg, frământ metalul
A-l modela
Mi-e idealul
Ca Hefaistos - forjez cuvinte
În strofe
Le-ncrustez, cuminte
Pe nicovale bat ciocane
Îmi cântă
Rima, în timpane
Cuvinte trec prin laminare
Şi le supun
La încercare
Sau în matriţe le comprim
Căznindu-mă
Să mă exprim
Topesc idei în creuzete
Născând
Scântei incandescente
Şi în tipare noi le torn
Nimic
Nu pot să mai întorn
De-o parte dau zgura minciunii
Să văd
Curată - faţa lumii
Cuvinte din metal sudez
La microscop
Le studiez
Şi percepându-le structura
Învăţ cum
Să păstrez măsura
Iubirii pentru poezie
Ca şi
Pentru metalurgie!

Aurel Ştefan ALEXANDRESCU
(Alex)

Baladă (X)

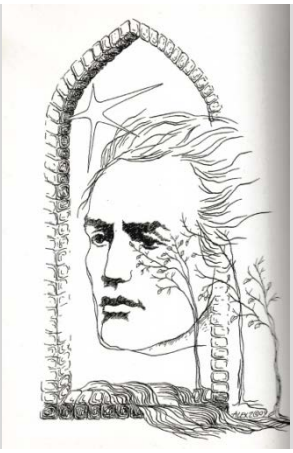
şi ninge iar pe eminescu
ca o plutire ca un zbor
şi ninge iar din munţii cosmici
cu fulgi de platină şi dor

şi ninge iar peste câmpie
peste pădurile de vară
în ample imnuri de iubire
pentru o ţară tutelară

şi ninge mitic peste chipul
poetului limbii române
când nopţi târzii ne împresoară
în vama zodiilor bătrâne

şi ninge iar ca un colind
ori ca o zicere de nuntă
şi unghiul tragic al căderii
în inimi vorbele ne-mplântă

şi ninge iar pe eminescu
şi cad vocalele în părţi
şi-nzăpeziţi rămânem lângă
un anotimp întreg de cărţi

Ovidiu ȚUŢUIANU

SCURTĂ CRONICĂ A REVEDERII DUPĂ 60 DE ANI DE LA ABSOLVIREA FACULTĂȚII (1965-2025)

Astăzi, miercuri 19 februarie 2025, în Bucureștiul albit de prima ninsoare mai serioasă din ultimii ani, dar cu tendință de topire, sub un soare generos, supraviețuitorii Promoției Institutului Politehnic București (I.P.B.) Fac. Energetică 1965 (E'65) ne-am dat întâlnire la Hanul Berarilor, Casa Oprea Soare din strada Poenaru Bordea nr. 2. Această promoție a cuprins 211 de absolvenți din care: 75 termoenergeticieni, 58 electroenergeticieni, 55 automatiști și 23 hidroenergeticieni. Din mărturiile cadrelor didactice ale I.P.B., a rezultat că promoția noastră s-a numărat printre cele mai performante „echipe de ingineri" livrate economiei naționale, care și-au adus un aport important în diverse domenii de activitate (cercetare, proiectare, construcții-montaj, exploatare, învățământ) la dezvoltarea societății românești într-o perioadă de mari încercări și transformări socio-politice.

Din multiple cauze obiective, la semnalul lansat de colegul automatist Ștefan Soare, s-au prezentat numai 15 absolvenți (8 automatiști, 4 termiști, 2 electricieni și un hidrist) și anume: ANTON Dan, BOGDAN Matei, CREȚU Ion-Florian, FILIP Floriana, ILIESCU Stelian-Sergiu, IVĂNESCU Mircea, MANDA Ion, SOARE Ștefan (Automatică); DINCĂ - PANAITESCU Mihai, TUDOSE Florin, ȚUȚUIANU Ovidiu, VIDICAN Petre-Dan (Termoenergetică); ROTARU Gheorghe, ZAMFIR Gheorghe, (Electroenergetică) și PENCEA Doru (Hidroenergetică).

Au mai participat la eveniment 4 persoane însoțitoare precum și un coleg de promoție de la Facultatea Electrotehnică I.P.B., NICOLAE Șerban.

La deschiderea întâlnirii, s-a păstrat un moment de reculegere în memoria profesorilor și colegilor noștri plecați în neființă. Apoi, octogenarii grupați în general pe specialități, au depănat amintiri din îndepărtata dar nostalgica perioadă a studenției și au schimbat informații privind viața de familie și preocupările pensionarilor din vremea noastră. Pe parcursul întâlnirii s-au făcut fotografii instantanee pe grupe de persoane, cu regretul lipsei unei fotografii de grup.

Subsemnatul, am încercat să evoc succint contribuția deosebită a colegului nostru termist Gabriel-Mircea-Dan Poenaru (decedat la 1.02.2018) privind cele 15 revederi post-facultate ale promoției noastre, întâlniri de suflet românesc creștin organizate cu har și pricepere în diverse zone turistice ale minunatei noastre patrii. Informații detaliate despre aceste evenimente utile și plăcute precum și date statistice privind promoția noastră le-am inclus în volumul *Un „Moș Crăciun" al timpului nostru*, tipărit la Editgraph Buzău în 2020. Închei această succintă cronică cu o adaptare originală a cunoscutului imn studențesc „*Gaudeamus igitur". Așadar, să ne bucurăm* și cu ocazia altor revederi colegiale, existând propunerea ca în acest „an aniversar" să mai aibă loc o întâlnire în sezonul cald!

Prinos aducem la magiștri,
Luminători pe drum obscur,
Colegi avem chiar foști miniștri,
- *Gaudeamus igitur!*
Acum, momentul de bilanțuri,
Ne-arată adevărul dur,
Am fost legați cu multe lanțuri,
- *Gaudeamus igitur!*
Dar importantă e prezența,
Ne bucurăm de cei din jur,
E regretabilă absența,
- *Gaudeamus igitur!*
Păstrăm în urma noastră fapte,
Zidite-n ciclicul contur,
Ce se închide într-o noapte,
- *Gaudeamus igitur!*
Lăsați tristețea mai domoală,
Spre viitor de bun augur,
Trăiască scumpa noastră școală,
- ***Gaudeamus igitur!***

19.03.2025

Ioan GANEA-CHRISTU

Hai la sport

Într-o tabără de liceeni de la Năvodari se organiza un campionat de fotbal între elevi. Am fost selecţionat împreună cu prietenul meu, în echipa Bucureştiului, prietenul fiind pentru început rezervă. După pauză, văzând că antrenorul nu-l introduce şi pe el, începe să mă roage să-l las în locul meu. Jucam bine, echipa era în avantaj, mă bucuram de aclamaţiile colegelor şi nu prea eram hotărât să mă retrag de bună voie.

Meciul se desfăşura pe un teren de handbal cu bitum. La un moment dat, sau un moment mult aşteptat de prietenul meu, după ce dădusem al doilea gol şi eram cu ochii la galerie, alergând bucuros spre centrul terenului cu tricoul pe cap, un adversar îmi pune o piedică şi las pe caldarâm o albă dâră de piele din genunchiul drept... Parcă era trasată cu o bucată de BCA, o dungă lată de 4 cm şi lungă de vreun 1 m.

Antrenorul l-a ales tocmai pe prieten să mă însoţească la cabinetul medical al taberei. La început nu sângera, se vedea doar osul rotulei, alb curat; abia după intervenţia asistentei mi-am dat seama cât de julit era genunchiul în acea zonă... S-a vindecat după o lună.

▼

Profesorul din liceu ne învăţa în fiecare trimestru câte o disciplină sportivă, printre care şi boxul. După două-trei săptămâni de antrenamente dure, făcea o selecţie pentru competiţia cu alte licee. M-a selecţionat şi aici, nu atât pentru forţă, cât pentru, zicea el, fantezie şi joc de picioare. După două victorii, ajung în semifinală cu un adversar înalt şi slab de la liceul Şincai, unde se şi ţinea competiţia.

Profesorul mi-a sugerat, ca atunci când se aude gongul de începere, să mă năpustesc asupra lunganului şi să-l atac prin surprindere, lovindu-l repede şi continuu. Aşa am făcut. Băiatul, năucit, s-a închis în gardă şi a suportat rafalele fără să poată riposta cu nicio lovitură vreo 30 de secunde... Parcă eram la un antrenament cu sacul.

Galeria, din care nu lipseau colegele de la liceul meu, era în picioare:

- Ga-nea, Ga-nea, Ga-nea, ...

Arbitrul opreşte pentru puţin lupta inegală, moment prost pentru a întoarce capul spre grupul care mă aclama, să mai fac şi un semn triumfător cu mănuşa.

Atunci, adversarul, probabil enervat şi dezmeticit, mi-a aplicat pe la spate o scatoalcă în ureche, cu mănuşa deschisă şi ... m-am trezit ridicat de arbitru şi de profesorul- antrenor, auzind doar cu cealaltă ureche:

- *Învingător, prin descalificarea adversarului, pentru lovitură neregulamentară*...

- EU!

Frumoasă victorie, “gustată” din plin. A fost şi ultimul meci; nu m-am mai prezentat în finala competiţiei ...

▼

În studenţie, eram printre puţinii bucureşteni din facultate (nici 5 %), dar mergeam des pe la colegii din cămin, mai ales în zilele în care aveam ore de sport. Ca în cea în care trebuia să jucăm fotbal, care îmi plăcea.

Dar, amicul meu, nu şi nu: *hai să jucăm tenis, măcar un set, acum când sunt terenurile libere…*

- Măi, să vezi, aş prefera fotbalul, mai colectiv, poate găseşti alt amator ... Nimic!

- Lasă şi tu pe săptămâna viitoare, … la, la, la... Nimic!

Cedez cu greu, dar cedez ca de obicei în faţa amicului, ne echipăm, alegem “sculele”, facem bagajele, ajungem la teren, aranjăm fileul, mai îndreptăm câte ceva din denivelările zgurei şi “hai pă tenis”.

Ca orice tenisman, o mică încălzire cu na-ţi-o ţie - dă-mi-o mie, dar mai mult cu alergatul pentru recuperarea mingilor ...

Să continuăm cu nişte servicii ... S-a nimerit să fie mai multe mingi în partea mea de teren şi am servit primul.

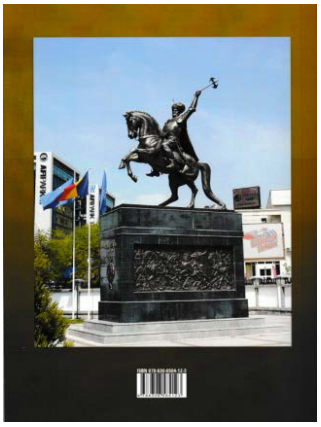
Bat mingea de câteva ori, o înalţ şi zbang! ... direct în ochiul colegului. Dureri, zgură în ochi, lăcrimări, umflături, reproşuri...

Hai înapoi la cămin, gata cu distracţia ...

Intenţionat să fi fost şi n-aş fi reuşit în două vieţi să ochesc aşa perfect ... ochiul.

Publicaţii recente ale membrilor cercului

Corneliu Constantin CRISTESCU

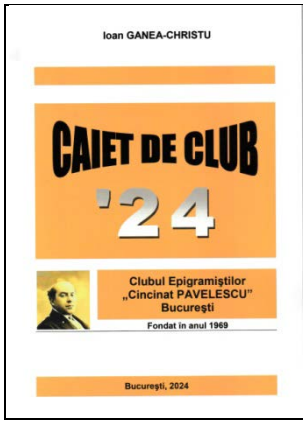

Istoria versificată a lui Mihai-Voievod Viteazul

Editura Sud

Ioan GANEA-CHRISTU

CAIET DE CLUB `24

Publicaţie anuală a Clubului Epigramiştilor „Cincinat Pavelescu „ Bucureşti

Florin GRIGORIU

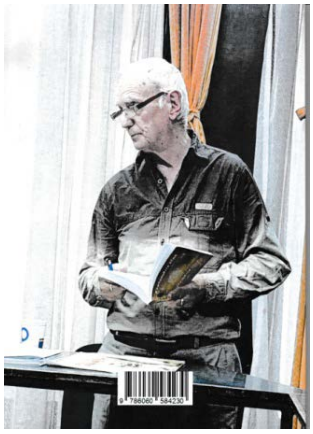

De bucuria spunerii

Editura Izvorul Cuvântului

Florin GRIGORIU

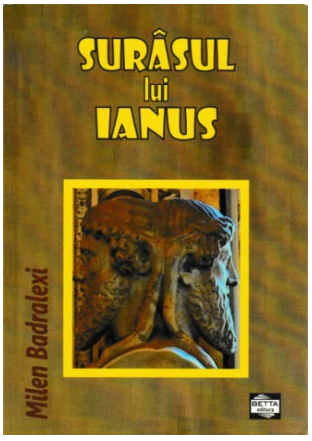

Stupi de ani, uitat de zile

Editura Izvorul Cuvântului

Milen BADRALEXI

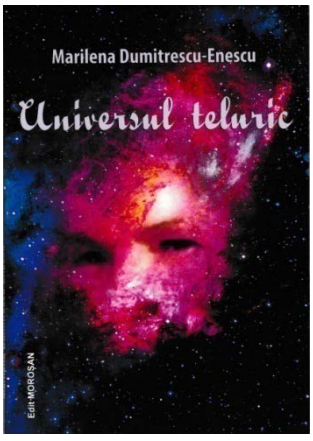

SURÂSUL LUI IANUS

Editura BETTA

Marilena DUMITRESCU-ENESCU

Universul telluric

Edit MOROŞAN

Ioan RAŢIU

Clipa grea
Sub cerul liber

Editura FAST EDITING

Cronica Timpului Nr. 118-119

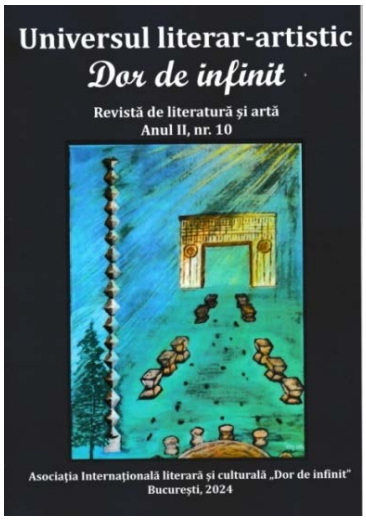

Publicaţie de cultură, atitudine şi performanţă - UZPR

Bogdania
Revistă de creaţie şi cultură
Nr. 127 – 128
Nr. 129 - 130

Dor de infinit
Revistă de literatură şi artă
Nr. 10

Colectiv de redacţie:
Redactor-şef: Ioan GANEA-CHRISTU
Secretar general de redacţie: Corneliu CRISTESCU
Redactori: Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI,
Viorel MARTIN, Ovidiu ŢUŢUIANU
Corector: Cornelia Violeta POPESCU

Potrivit legii, întreaga răspundere pentru conţinutul materialelor publicate în Suplimentul literar revine autorilor acestora.
Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro